

عنوان مقاله:

طراحی پارک علم و فناوری در جهت نیل به توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهام سقابی - کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه آزاد مرکز هرمز

امید عطایی - کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی مرکز بندرلنگه

خلاصه مقاله:

یکی از ایده های موفق دوران معاصر در زمینه توسعه اقتصادی محلی و ملی تأسیس پارک های علمی و فناوری است که هدف عمده آنها توسعه فناوری و ایجاد شرایط مناسب برای رشد و ظهور انواع نوآوری های مبتنی بر فناوری است. تحقیقات علمی به عنوان یکی از اصلی ترین و مهمترین راه های رسیدن به حقایق پیدا و پنهان جهان هستی و کشف منابع و راهکارهای جدید برای پاسخگویی به مسائل و مشکلات، نیازها و خواسته های انسان و جامعه محسوب می شود. بنابراین توسعه، گسترش و حمایت همه جانبه سیاست گذاران و مسئولان در زمینه ایجاد پارک ها و مراکز رشد علم و فناوری علاوه بر اتخاذ شیوه های نوین مدیریتی باید تمام بسترها را نیز جهت دستیابی به اهداف مزبور فراهم نمایند. امروز پارک های علمی و فناوری بعنوان بحث جدیدی در کشور ما مطرح شده که پرداختن به این موضوع، دانش آموختگان زیادی را معطوف به خودکرده است. با توجه به بحران زیست محیطی که حیات بر روی کره زمین را تهدید می کند و نیز افزایش مصرف سوخت های فسیلی که باعث تشدید این بحران شده لزوم استفاده از منابع انرژی پاک باید بیشتر موردنظر طراحان ساختمان قرار گیرد. هدف طراحان ساختمان براساس این رویکرد نه تنها صرفه جویی در مصرف انرژی است بلکه کمک بزرگی در جلوگیری از آلودگی هوا و کمک به نسل آینده است. این پژوهش به بررسی اثرات طراحی پارک علم و فناوری اصفهان بر توسعه منطقه می پردازد. پژوهش حاضر براساس مطالعات کتابخانه ای، مراجعه به ادارات و ارگان های مربوطه و بررسی اسناد و مدارک آنان در رابطه با موضوع، مصاحبه با اساتید، صاحب نظران و مسئولان بصورت کتبی و شفاهی انجام شده و به عنوان نمونه موردی به بررسی احداث پارک علم و فناوری در شهر شیراز می پردازد.

کلمات کلیدی:

پارک، فضای سبز، مکانیابی، علم و فناوری، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290345>

